

19. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

Nygårdskirken 15. oktober 2023, kl. 14

Tekst: Markusevangeliet 2, 1-12

Salmer: 731; 680; 508; 860; 179, v.2; 42

Gud – send os dit lys og din fred! Amen.

Grænser er vigtige. Vi bliver utrygge og ensomme, hvis vi ikke kan mærke os selv til *forskel* fra andre - og vi kan ikke nå hinanden på en sund og god måde, hvis vi ikke tager både vores egne og andres grænser alvorligt. Det går galt med kontakten, *både* hvis vi støder ind i andres hårde grænseovervågning og kontrol, og hvis vi selv bliver invaderet. Så i alle grænseegne opstår der let en anspændt stemning – det gælder i Gaza såvel som i vores personlige liv.

Frygten lever ved grænsen: For mon respekten og den gode vilje *også* findes hos dem på den *anden* side?

Når vi vogter på hinanden og er klar til at angribe, hvis vi føler os truet - så ligger krigen lige for: Ødelæggelsen. Døden. På *begge* sider af grænsen. Og så er *håbet* for en bedre fremtid i fare - og kærlighedens kilde er i fare for at tørre ud. I verdens

19. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

krigszoner såvel som i vores hjerter. Vi *skal* tro på, at den gode fredelige kontakt er mulig – vi *skal* tro på, at der findes noget, som kan gå over grænser uden at ødelægge, ja som kan *fjerne* de skel, der spærre mennesker inde og kvæler deres tro og håb. Vi *skal* holde øjne og hjerter åbne: For se! *Håbet* går rundt midt i de ryggede ruiner! I støvet fra nedfaldne hustage bøjer håbet sig ned frelser og befrier. Håbets stærke hænder graver mure væk – håbets stærke arme løfter lammede mennesker ud i livet og friheden. Håbets arbejder udholdende og opfindsomt på at bringe andre gennem begrænsningerne og hen til frelsens og helbredelsens sted. Vel bliver håbet *også* truet og knust – som nødhjælpsarbejdere og skolebørn i krigszonen gør det. Håbet lider og skuffes - for vi er syndere alle sammen. Men håbet går forrest gennem alle hadefulde og hævngherrige mig-selv-først-afspærringer. Håbet fejrer det, der skiller os til *side* med en myndighed, der ikke er af denne verden: Håbet kommer fra Gud – fra Guds uudtømmelige kilde af medfølelse. Håbet bærer Guds fred ud i verden, heler og helbreder, løfter fortvivlede sjæle op mod lyset og rejser lammede op, så også *de* kan gå ud

19. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

med håb til andre. Guds håb blev kød og blod i Kristus: Også i dag rækker han brød og vin til os som tegn på liv og fred. Som han *altid* rakte tilgivelse og nye begyndelse til alle! Ingen kunne standse ham – ingen begrænsninger, fordomme, udskamning eller forbehold: Gud har håb til alle uden undtagelse! Jesus skelnede ikke mellem venner og fjender, så kun mennesker der har brug for hjælp, som var spærret inde, lukket ude, holdt nede. Han blev selv et offer for fordommene – blev pint og dræbt for sin betingelsesløshed i hensynet til alle svage. Man ville have *ham* fjernet – fordi han med forsoning og fred ville fjerne det, der skiller mennesker fra hinanden og fra Gud. I Kristus har Gud vist sig som den, der ikke vil hævne og straffe – men tværtimod måtte betale med sit eget liv for at give os livsmod, livshjælp og fred. Men også dødens grænse bliver sprængt af Guds kærlighed: Hans lys og fred når alle, venner og fjender, levende og døde! Ja: Vi tror, at Guds tilgivelse og håb kan redde os og vores verden!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.

19. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

Kirkebøn:

Gud! Vi beder for fred i verden og i menneskers hjerter. Få alle til at lægge våbnene væk, lægge hadet væk, lægge trangen til at herske over andre væk!

Stands frygtens magt over os – så vi kan trække vejret frit, hvile, smile, lege med vores børn, nyde foråret bryde frem ...

Må freden bryde frem sammen med forårets blomster – stille, ukuelige, lysende af håb og tro på livet og fremtiden!

- *Vi beder for alle med magt – Gud du kan forvandle menneskers hjerter; vi beder dig – fyld magtfulde menneskers hjerter med vilje til fred og forsoning, til rummelighed for forskellighed, til omsorg for de svage og nænsomhed overfor natur og miljø.*
- *Vi beder for alle der er syge fysisk eller psykisk, alle der frygter døden alle der har mistet og savner og sørger.*
- *Vi beder for din kirke på jord i alle dens forskellige versioner: Lad vejen, sandheden og livet i Jesus Kristus lede os fremad hvert øjeblik her på jorden og helt ind i evigheden. Amen.*